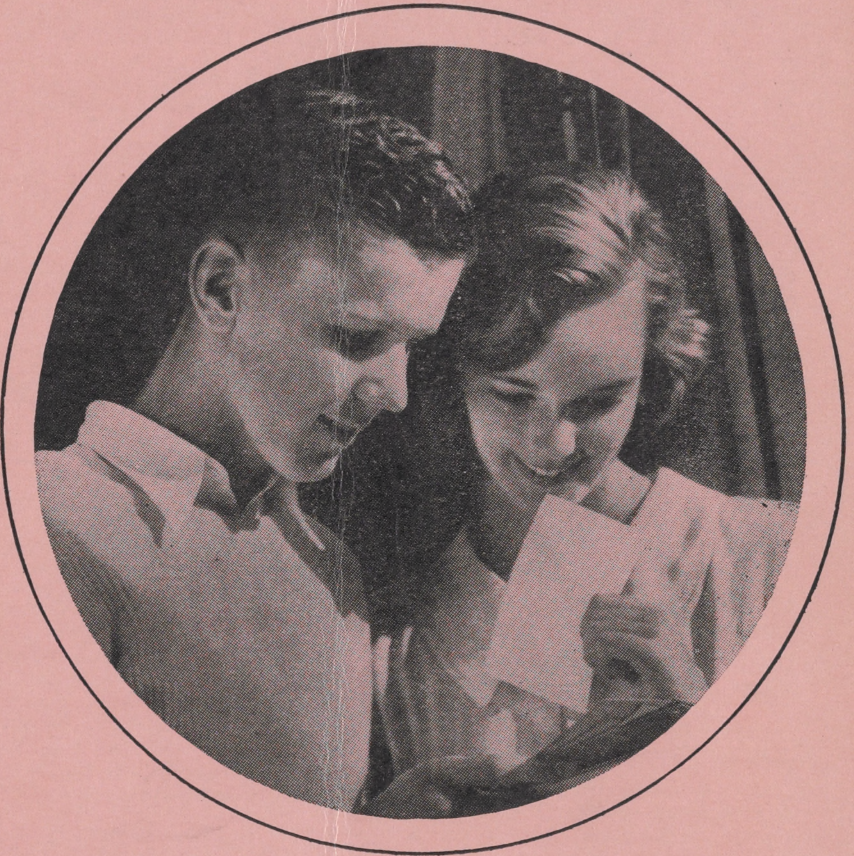
Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

Грудень - 1947 - December

Рік III., ч. 12. Vol. III., No. 12.

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Редакції:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton

Адреса Управи:
YOUTH, 8317 - 105th Street, Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Editor:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton.

Address of Manager:
YOUTH, 8317 - 105th Street, Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

They Realize that THE YOUTH Needs U.C.Y.'s Support

St. Michael's Youth League, Transcona, Manitoba $40.00

Here's their note:

At our Youth Rally held in Selkirk, Man.. on Sunday, October 19th, it was brought to our attention the desperate need of funds the "Youth" requires in order to keep up their wonderful work. As the majority of our members are subscribers and are very much interested in the magazine, they unanimously decided at our last meeting to forward you the proceeds of our Thanksgiving Banquet. I, therefore, take pleasure in enclosing herewith, our cheque in the amount of $40.00. We hope to be able to follow this up with more contributions.

(signed) St. Michael's Youth League,
per: Mary Popowich.

U. C. Y. Day at Vilna, Alberta, collected by Rev. S. Kurylo..................$13.05

U. C. Y. Day at Spedden, Alberta, collected by Rev. S. Kurylo........ 10.66

Farewell Party for Rev. Charney, Alvena, Sask., collected by Rev. Lotosky.... 10.15

The total sum was $22.15. Of this $10.15 was assigned to the "Youth." Contributors were: $1.00—Rev. Charney, A. Zadworny, K. Lozinsky, M. Romanko, J. Pidskalny, L. Roslinsky, E. Oleskiw, W. Yuzyk, M. Hrycak, M. Kalapacha, W. Trach, B. Zadworny, M. Trach, J. Tkachyk, A. Yaschyshyn, S. Kobrinsky. 50c donations: Mrs. K. Lozinsky, J. Yablonsky, M. Skakun, J. Bayda, S. Yaschyshyn, Mrs. W. Trach, J. Hubych, Mrs. Rohachuk, Mrs. Zmud; 40c—M. Nedzelsky; 35c—Mrs. Charnecky; 25c—M. Kostiuk, Mrs. Kukurudz, E. Roslinsky; 15c—E. Yablonsky.

Youth Rally, Selkirk, Manitoba....... $8.50

During the Rally Mr. M. Bakushka appealed that the U. C. Y's organ "Youth" be supported more fully and with greater vigour, particularly by subscriptions and donations by U. C. Y. clubs. It's a shame, he said, that the Catholic youth spend so much money for printed trash while its own publication "Youth" stands in debt.

Miss Catherine Sawchuk, Transcona...$6.00

We understand that Miss Sawchuk organized a Tea Party and turned the proceeds over to the Youth fund. Besides she has seven new subscriptions to her credit.

Mr. Walter Paschak, Winnipeg, Man....$3.00

Mr. Paschak was a member of the UCY while at home. He is now in Alberta, doing a wonderful job in painting churches. Last year he painted the church at Glendon, Alta. At present he is engaged painting the church at Egremont, Alta. And they say it's something super. Well, we wish you luck, Walter, and a lot of good business. May your work and fame spread rapidly throughout the Dominion.

Mike's Service Grocery, Edmonton, Alta. 1.00

Miss Alice Shulhan, Cherhill, Alta...... .50

We here wish to express our gratitude to those mentioned above for their timely support. Their help is most encouraging and we feel that as long as we have such supporters we can carry on. We greatly appreciate their good will towards us and will ever remember their good work. — The Youth.

ALBERTA PRINTING CO., 10345-96 ST., EDMONTON

ЮНАЦТВО YOUTH

Рік III. Число 12. Едмонтон, Алберта. Грудень, 1947.

Різдвяні Побажання

Всім нашим читачам, членам У. К. Ю., і тим, що нам помагають у видаванні і поширенні "Юнацтва" бажаємо

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ.

Редакція.

ЗІЙШЛА ВЖЕ ЗОРЯ...

Зійшла вже зоря на небозводі,
Проміння ясне на землю йде,
Мудрців зі сходу, царів багатих,
До Вифлеєму вона веде.

Підім за світлом ясної зорі,
Де Боже миле лежить Дитя,
В вертепі біднім, в яслах на сіні
Де спочив Спас наш, Давець життя.

Вже Херувими співають пісню:
"Богові слава, спокій людям,
Що добру волю для Бога мають,
І добре серце носять в груддях."

Земля юдейська — наша Вкраїна,
Вертеп убогий — наші серця.
Мир їм приносять і щастя неба
Дитятко Боже й Мати свята.

В покорі духа, в серця обнові
Спішім зложити й дари свої,
Дитятко Боже, прийми їх, молим,
Прийми Ісусе, в любві Твоїй.

Стефанія Ів.

Слава на висоті Богові

Хоч вже поверх девятнадцять сот літ гомонить по світі ангельська пісня "Слава на висоті Богові, а на землі мир людям доброї волі," вона все свіжа і нова. Слова цеї пісні остались ті самі, однак її значіння тепер дещо відмінне від першого. Коли ангели співали їх перший раз, вони були зазивом щоб зєднати весь світ для Месії. В пізніших віках, коли Христова віра процвитала всюди, вони були піснею вдячности. Нині ті самі слова ангельської пісні, можна сказати, є важким оскарженням і перестopoгою для людства.

Вони оскаржують людей за невірність Богові і перестерігають, що дорога, що нею люди ідуть, не веде до справдішного мира. Вони оскаржують гордих володарів і пригадують їм, що мир подиктований силою не є справедливий. Вони оскаржують і напоминають безбожників, що людина без Бога в серці не може знати спокою. Вони вказують на самообман тих, що тільки гонять за вигодами, за грішми і почестями, бо це все доводить не до щастя, але до розпуки.

Але чи можуть Божі ангели голосити тільки Божу перестoрогу? Ні. Вони не є післанці Божої пімсти, але Його любови. Хочби людина не знати як низько впала, вона все може з задумою вслухуватися в чарівну пісню "Слава на висоті Богові, а на землі мир людям доброї волі." Тільки це може принести бідній людині пільгу і задоволити бажання її серця.

Бути доброї волі. Що це означає? Мати добру волю значить узгіднити свою волю з волею Бога. Узнати Бога своїм Творцем і вповні підчинитися Його законам. Признати Христа своїм Спасителем, стати членом Його одиноко-правдивої Церкви, віддатися без застереження Його любові — це значить бути доброї волі.

Ніщо на світі не може бути перешкодою для людини щоб мати добру волю. Ніщо не всилі відвернути людини від Бога, якщо людина сама добровільно на це не згодиться.

Коли відношення людини до Бога є без закиду, тоді для неї різдвяна ангельська пісня не є ні перестoрогою ні оскарженням, тільки солодкою піснею радости, потіхи й вдячности — "Слава на висоті Богові, а на землі мир людям доброї волі."

Різдво без Христа

Один вчений дослідник пояснював старенькому арабові про дива найновіших далековидів. По вислуханню цих пояснень простенький невчений араб замітив: "Ви, вчені люди, при помочі далековидів бачите міліони звизд, а поза тими звіздами нічого не бачите. А ми, прості люди, без далековидів бачимо менше звізд, зате за тими звіздами бачимо Бога." Цим араб сказав велику правду, що її можна сказати про многих людей, що святкують свято Христового народження.

Коли приходить різдвяний час ми завважуємо один сумний прояв. Міліони людей будуть "святкувати" памятний день приходу Месії серед величавих зверхних торжеств. Вони будуть давати і приймати від зна-

йомих і приятелів численні дарунки й побажання. Більша частина людей піде й до церкви, однак не мало буде таких, що ледво чи розуміють велике значіння різдвяних свят.

Для одних ці свята є наче здійснення гарного оповідання. У других, це тільки заховання старинного звичаю, що занадто гарний, щоб його пропустити. Інші бачуть у цім нагоду зиску, забави, догодження, відпочинку. Немало буде й таких, що будуть затоплені всякими подробицями, що навіть раз думки не піднесуть до Бога і не згадають в серці великої події, що збулася саме в той день. Засліплені земським вони не бачуть небесного. Вони не думають про це: що Бог стався людиною; що Він хоче їх рятувати від їх гріхів; що правдиве щастя лежить не у земських добрах то вигодах, але у посіданні "доброї волі," це є в згідності волі людини з волею Божою.

Вони будуть святкувати різдвяні свята без Христа. Це святкування буде поверхівне, порожне, удаване й безвартісне.

Чи не було б це жалю гідне, якщо б так святкували день Христового народження і ми, члени Українського Католицького Юнацтва? Ми добре розуміємо значіння цих свят. Чи й ми ограничемось тільки до ялинки, дарунків і забави?

The Royal Wedding

In a grim and drab world, the nations of the British Empire paused for a moment of warmth and joy. It was the wedding day of their future sovereign, the Princess Elizabeth and Lt. Philip Mountbatten. This historic event is a source of encouragement in these trying days and of hope in the future.

The British monarchy draws its inspiration from the early days of Christianity, when it was realized that the authority of the rulers flowed from God and should be exercised as such. The ruler is, therefore, a person dedicated to his people under God.

In our age of tyrannical totalitarianism this truth, that all authority comes from above and that only he rules rightfully who rules as a servant of God and according to His laws, should be re-established in the minds of the people. And in respecting royal dignity it is not man, but God, Who is honored.

The rejoicing of this memorable day was also caused by the sweet and wholesome person of the Princess herself. Being devoted to her duties towards her people and her Christian family life she has proved that she will some day be a worthy inheritor of the British Crown.

May the wedding of the Royal Couple renew in us our loyalty to the British throne. We always will be its faithful subjects because we are Catholic Canadian Ukrainians.

FATHER HILARION

talks on

Your Most Precious Treasure

Today's lecture of my series brings to you the value of your special treasure — chastity — in the eyes of the Holy Mother and Her Divine Son.

"And the Word was made flesh, and dwelt among us."

In order to atone for the sins of the whole world, the Son of God subjected Himself to all human miseries: to hunger and thirst, to cold and heat, to weariness and the need of sleep. But He did not choose to come into the cold world in the same manner as the rest of mankind. He set aside the laws of nature, and by a miracle of His omnipotence He was "conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary"— the purest of virgins.

And how great was the love she had for virginal purity! According to the opinion of the holy Doctors of the Church, she would have been ready to decline the exalted dignity of becoming the Mother of God rather than to lose the dignity of virginity. Therefore we can be assured that great is her love for those youthful souls who are not tarnished by unchaste thoughts, words or actions. That is our heavenly Mother and precious is youth's treasure in her holy eyes.

And now we go yet farther. As stated in the Holy Writ, Jesus, sojourning in the wilderness of Palestine, permitted the devil to tempt Him. But it was to ambition, even to idolatry, but not to a sin against holy purity. He allowed the Jews to blaspheme and revile Him, but He did not permit them to cast upon Him the merest shadow of an accusation of the sin of impurity. He tolerated one He knew would be His traitor, but no unchaste person was to be found in His little band. Why did He do all this? The answer is evident. To show us His intense abhorence of the sin of impurity, and His great esteem for the pure. Fire is opposed to water, and therefore does a flame sputter if a candle is just slightly moistened with water. Likewise God, being all purity itself, detests all that is impure. He is the purest of spirits, and must therefore of very logical necessity abhor the unchaste, who indulge their carnal appetites and bestial lusts.

You, who regard your bodies as the temples of the Holy Ghost, and desire to keep it pure, inscribe it deeply in your hearts, that in the course of our lives we may be sick, poor, and destitute, despised and forsaken by men, but as long as we remain pure in soul, we will never cease to be dear to God as are His holy angels. As our Saviour, while lying in the forlorn manger, took delight in listening to the songs of the celestial choirs on that silent but great night, so will He not fail to listen to your prayers as long as you are adorned with the precious jewel of purity, for you will be an angel upon earth.

Let us bear in mind the words of the Holy Scriptures: "How beautiful is the chaste generation with glory, for the memory of it is immortal, because it is known both with God and with men." And again I ask you to say three Hail Marys to our heavenly Queen and Mother to keep us pure and holy in soul and body.

"O Mary, chaste Mother of God, make us pure and holy."

APPEALS TO SUPPORT THE "YOUTH" FINANCIALLY

During the Rally, Mr. Bakuska appealed that our official organ "Youth" be supported more fully and with greater vigour, particularly by subscriptions and donations by U. C. Y. Clubs. It's a shame, said Mr. Bakuska, that a large portion of our Catholic youth spends vast sums of money for printed trash evolving from Hollywood while our publication "Youth" stands in debt. A collection for "Youth" was introduced and a sum of $8.50 was realized.

Rev. Father Boniface, Director of the U. C. Y., gave a talk to all members present and emphasized that we should all stand unified and continue to work as one body and in such way make the U. C. Y. an organization which will be the guardian of our Ukrainian Catholic faith and our national culture. — M. B.

by **Brother S. Methodius, F.S.C.**

TEACH ME, MY LORD

Teach me, my Lord, to be sweet and gentle
in all the events of life —
in disappointments,
in the thoughtlessness of others,
in the insincerity of those I trusted,
in the unfaithfulness of those on whom
I relied.

Let me put myself aside, to think of the
happiness of others,
to hide my little pains and heartaches,
so that I may be the only one to suffer
from them.

Teach me to profit by the suffering that
comes across my path.
Let me use it that it may mellow me, not
harden nor embitter me;
that it — may make me patient, not
irritable;
that it — may make me broad in my
forgiveness,
not narrow, haughty and overbearing.

May no one be less good for having come
within my influence.
No one less pure, less true, less kind, less
noble for having been a
fellow-traveller in our journey,
toward Eternal Life!

ВИ МАЄТЕ ВІДПОВІДЬ

Ви повинні дякувати Богу за дар Святої Віри, а своїм Родичам за католицьке виховання вдома й школі.

Ви не маєте тих труднощів і сумнівів, що мучать совість богато молоді нині. Недавно Дороті Томсон написала статтю в "Лейдіс Гом Джорнал" під заголовком, "Молодь критикує виховання." Там вона помістила лист одного студента до президента славного американського університету. Ось проблєми й сумніви цього студента:

"Ви, пане, були виховані з молодечих літ в атмосфері традиційного християнства й демократії. Ваше виховання було оперте на науці Христа. Вас учили, що є певні принципи добра й зла, що чоловік є вищий від звірини й має свобідну волю й деякі власні права. Льояльність до держави була ідеалом Вашої ґенерації.

"А що ми, молодь Америки? А що Ваш університет і багато подібних виховавчих інституцій по цілім краю вчать нас поважати?

"Ваші професори соціольоґії кажуть, що мораль є зглядна. що вона зміняється час від часу. Ваші професори природних наук, фільософії й старинної історії інформують нас, що релігія є витвором мріяння й забабонів, і навіть сумніваються в існування людської душі. Ваші курси біольоґії кажуть нам, що чоловік є звіриною; а Ваші лєкції психольоґії вчать нас, що чоловік не має свобідної волі.

"Як представника потопаючої ґенерації, позвольте мені просити в Вас помочі на відповідь кількох питань, так дуже важних для нас, що ціле русло нашого життя висить над пропастю.

"Якщо висновком модерного виховання є такі, як Ви й Вам подібні вчать, то що стається з наукою Ісуса з Назарету? Якщо соціольоґія вчить про не існування гріха то чому стримуватися нам в якім небудь напрямі? Якщо науки в американських інституціях є важні, чи не слідує, що сила є правом?

"Якщо чоловік є лиш звіриною, то як Ви оправдуєте ті особисті права, які, як каже Американська Декларація Свободи, люди посідають? Звірі не мають прав. Якщо чоловік не є свобідний до вільного вибору, що стається з демократією? Нащо йому голосувати? Чому маємо лаву присяглих суддів і особисту свободу?

"Особисто я не можу зрозуміти як Ви, чи інші президенти університетів, можете сподіватися, що ми будемо ревними християнами й демократами, як фундамент, на котрім та віра спочиває, є щодня підкопу-

ваний у клясах. Одна річ є певна— Ви й другі подібні виховники в цілій державі виховуєте тепер гнізда майбутніх фашістів чи комуністів! Святість старих ідеалів скоро зникає, а натомість нічого іншого не дається.

"Якщо гріх не існує, то чому не вимордували всіх меншостей? Які упередження можемо мати до диктатора, коли чоловік не посідає природніх прав? Ви мусите признати, що наше виховання зробило ріжницю між нами й Вами багато глубшу й більш революційну, як всі природні похибки ґенерацій. Якщо наш погляд колись вирине поверх самолюбного матеріялізму — якось і десь — то ми мусимо знайти відповідь на наші питання."

* * * *

Ви маєте відповіди певні, непомильні, правдиві! Бережіть свою святу Віру й поширюйте її. Дякуйте за неї Богу. Дякуйте за неї своїм Родичам. Дякуйте за неї своїм католицьким учителям.

ЯКЩО ВИ СУМНІВАЄТЕСЯ

Може декотрі з вас мудрі й не мають потреби вчитися. Якщо ви так думаєте, то дурите себе. Кожний католик, у школі й поза школою, повинен багато вчитися цими днями. Котре з вас приготоване на щоденні питання? Якщо не будете вчитися, колись не здивуйтеся, що комуністична чи яка інша пропаганда буде вас притягати.

Ви мусите мати ясний погляд на релігію, бути приготованими давати відповіди своєї віри на соціяльні й економічні питання; бути готовими полагодити практичні дочасні проблєми, що відносяться до вас і для загального добра. Ви мусите зрозуміти, як тісно ваша вічна кара чи нагорода є звязана з ужитком, добре чи зле, вашого часу тепер, у школі, у молодости!

Щасливий Свят-Вечір

"А тепер можете поховати свої книжки," закликав професор університету до своїх учеників. "А на відхіднім бажаю вам усім Веселих Свят Різдва Христового."

У клясі повстав рух та шум як у великім улію. Не витрачували тепер ученики часу, як звичайно, на довгі приятельські розмови, пляни та умови до театру чи на забаву, — але навпаки, нині були тільки поспішні пращання, короткі побажання Веселих Свят і всі негайно вибиралися в дорогу до своїх рідних на свята, — всі крім двох.

Василь Завада та Франко Дутка прибули до Едмонтону на університетські студії з осель північної Канади. Комунікація з їх рідними відбувалася тільки раз у тиждень і така подорож тревала цілих три дні та виносила досить багато грошей. Та не в тім річ, бо в них обох було на це настільки грошей, але вони не зможуть уже заїхати до дому хіба аж по святах. Тому шкода було й вибиратися в дорогу.

Засумовані хлопці поплентались до своєї кімнати та стали мовчки приготовляти собі вечеру... Це ж мала бути Свята Вечера з традиційними 12 стравами... Та чи вдасться їм бодай половину з них приготовити?... Минулих років приготовляли єї їх мами та сестри й така їх найменше журила — а тепер булоб придалося, бо зналиб бодай до чого їм забиратися.

Щоб розігнати трохи ті сумні спогади родинного дому, накрутив Василь радіо на різдвяну програму. Мельодійно залунали анґлійські коляди діточого хору... Оба здержалися в праці прислухуючися тому співові, а гіркість та смуток поволи зчезали з їх облич.

Нараз спів затих, а хтось спокійним голосом промовив: "Різдво — це народження Спасителя роду людського повинно стати часом спокою й радости для всіх людей. Бож це принесло нам Маленьке Дитятко з неба. Але кілько то є чоловіків, жінок, дітей, цілих родин голодних, засумованих, перемерзлих навіть тут посеред нас... Тому в імя новонародженого Дитяти Ісуса, що приніс спокій і щастя для всіх людей, ми просимо вас, щоб ви дали трошки..."

Тс-с-с-ск. Радіо нараз втихло. Мабуть вигоріла лямпка.

"Цікаво," закликав Василь прокидаючися з задуми, "ці слова промовця через радіо завели мене в родинний дім. Я пригадав собі ті минулі різдвяні вечорі в дома, коли ми всі діти помагали мамі завивати маленькі дарунки для бідніших наших сусідів, котрі пізніше ми, діти, розносили де треба бажаючи при тім усім Веселих Свят..."

"І ми так само робили в дома," перебив Франко бесіду Василеві. "А як ті бідні діти тішилися, а їх родичі то вже не могли надякуватися нам. Я найбільше любив це робити."

"Знаєш що, Франку?" відізвався знову Василь. "Мені щось прийшло на думку. Може б ми щось подібного зробили нині тут? Як ти кажеш?"

"Та добре, я не маю нічого проти того. Але де ми дістанемо настільки грошей, щоб купувати дарунки для тих бідних?"

"Я так думаю, Франку. Ми мали їхати на ці свята домів і це коштувалоб нас кількадесять долярів. Я думаю, що наші родичі не будуть противні тому, коли ми, скажім, половину з тих грошей обернемо на закупно дарунків для бідних, тай тим уприємнимо собі й їм ці свята. Ну, що ти думаєш?"

"Та й це не зле, Василю. Але ще одна трудність. Як ми будемо знати хто дійсно потребує нашої помочі в цім великім місті? Ми ж не знаємо ще тут людей."

"І тут нема, думаю, трудности," відізвався вже зворушений Василь. Ми удамося до о. Пароха, а вони скажуть нам хто найбільше потребує нашої помочі."

Оба парубки перестали вже приготовляти свою велику вечеру, котру знали, що й так не вдадуть, але перекусили дещо поквапно й чимскорше вибралися до виконання своїх плянів.

Отець Парох був трохи заскочений їх заявою, але дуже радо подав імена своїх бідних парохіян та на відхіднім поблагословив ще їх на так гарне діло. А як вияв признання за це, о. Парох запросив ще їх на обід до себе на саме Різдво. Відтак оба хлопці удалися до Ітона, щоб накупити собі потрібних річей, винаймили авто на вечір і вибралися в дорогу до назначених бідних людей."

Перша хатина була ця, що в ній мешкали двоє старенькиx людей. Їм діти всі відумерли й вони мусіли самі доживати старечого віку. Хлопці отворили двері й в порозі заколядували: "Бог предвічний. ." та "Вселенная веселися," а відтак вручили їм невибагливі, але щирі подарунки. Тут годі описати здивування та радість тих старенькиx людей, що зворушені аж сплакали. Вже кільканадцять років минуло, як послідна їх дитина витала їх так Різдвом Христовим. . .

Довго оповідалиб старенькі про своє щастя та горе, але оба хлопці квапилися в дальшу дорогу. Тепер вони застукали до другого дому бідного робітника, що заледви міг заробити численній своїй родині на прожиток. Хлопці стали під вікном та почали колядувати. По скінченні коляди господар запросив їх до хати, де жінка й шестеро маленьких діточок сиділи за біднонакритим столом. Хлопці привитали всіх Різдвом Христовим та почали обдаровувати дітей даруночками, а всім поставили на стіл торбу оріхів а другу цукорків. Господиня не могла слова промовити з здивування та зворушення, що зовсім чужі хлопці могли подумати про них... А діти то вже не могли натішитися своїми даруночками. . .

Довго ще їздили хлопці від одної хати до другої, а всюди приносили радість, щастя, задоволення. Не одному вони й утерли того вечора сльозу, розігнали смуток та журбу.

"І подумай Василю," говорив одушевлений Франко коли вони оба йшли вже до церкви на північну співану Службу Божу, "кілько то ми принесли нині бідним людям радости й веселости з Різдвом Христовим."

"Правда? І навіть не счулися, коли нам той Святий Вечір проминув. Не було навіть часу подумати, що ми не в дома з рідними за столом коло Святої Вечері, а далеко в місті. . ., а то булиб ще й може розплакалися, такі чорні думки почали насуватися були на нас з вечера. Чи не так?"

"Та так, Василю. І справді, не дуже то й коштувала нас нинішня прогулька. А вона дійсно варт і десять раз тільки, що ми видали. ."

Наблизилися вони вже до церкви й тому перервали свою бесіду. Тільки думок своїх одушевлених не могли перервати та спинити. Навіть підчас Служби Божої їх очі звернені були ввесь час на Вертеп, на маленького Ісусика в яслах на сіні. А їх думки полинули в далечінь — у ту першу Різдвяну Ніч — роздумуючи, кілько то радости, щастя та спокою мусів принести людям сам Син Божий своїм приходом з неба до нас — коли вони могли завдати аж тільки радости на саму лише память того Рождества Христового. І обох голови склонилися в глубокім та радіснім благодаренні й подяці за це все Дитятковi Ісусові.

DIRECTOR WELCOMED

The Members of St. Michael's Youth League spent a very enjoyable evening at the home of Mr. and Mrs. Sawchuk on Sunday, September 21st. The gathering was a welcome to Father Boniface Sloboda who had returned to Transcona after being absent for the summer months. He had been teaching at the Summer Schools at Edmonton and Saskatoon. On behalf of all present, Paul Ewasko expressed to Father Boniface how much he had been missed and how delighted everyone was to see him back.

The gathering was also a farewell to Father Paschak who was leaving for Mundare, and who had substituted for Father Boniface.

After everyone partook of the dainty lunch served by the girls, our song bird, Winnie Hladki, rendered a few solos and was then joined in a duet by Alex Sheyka. The rest of the evening was spent singing and dancing.

NEW SUBSCRIPTIONS

Miss Catherine Sawchuk, Transcona, Man. 7
Mrs. Ernest Homenuk, Dnieper, Sask.... 5
Miss Anne Woitas, Bruderheim, Alta..... 3
Miss Irene Politylo, Vilna, Alta.......... 1
Mr. Alex Kurylo, Edmonton, Alta........ 1

Our Lady of Fatima

(Continued)

THE SECOND APPARITION

Wednesday, June 13th, was the feast of St. Anthony, patron of the parish of Fatima. On the previous evening, Jacinta, embracing her mother said tenderly:

"Mamma, do not go to the feast of St. Anthony tomorrow, come instead with us to Cova da Iria to see the Blessed Virgin."

"It is useless to go there," replies the mother, "the Blessed Virgin will not appear to you."

O yes, yes. She said She would appear, and She will certainly do so!"

"Then you will not go to the feast of St. Anthony?"

"No! St Anthony is not beautiful."

"How can you say that he is not beautiful!"

"This Lady is much, much more beautiful! We shall go first to Cova da Iria, and if the Lady tells us to go to the feast of St. Anthony we shall go."

As a measure of prudence, the Marto family decided not to take part in these mysterious happenings, and on the morning of the 13th went off to the fair. Only about fifty people betook themselves to Cova da Iria, most of them through curiosity.

Before midday the three children arrive. They kneel in the shade of a large oak, and recite the Rosary devoutly with the people. After the Rosary Lucia rises, arranges her clothes a little, and turns towards the East to await the beautiful Lady. The other two children demand insistently that another Rosary be recited.

Suddenly Lucia makes a gesture of surprise:

"Look," she says, "that was a flash of lightning, the Lady is coming!"

She hurries with her two little cousins down to the tree of the first apparition, and Vision appears.

"Madam," says Lucia, "You have made me come here, what do you want of me?"

The heavenly vision asks them to come back on July 13th and **to recite the Rosary every day** Then She adds:

"I want you to learn to read, in order that I may be able to tell you what I want."

Lucia intercedes for a sick person recommended to her.

"If he is converted," replies the Lady, "he will recover in the course of the year."

"I should like to ask you to take us to heaven," continued the child.

"Yes, Jacinta and Francisco, I will take soon. But you remain here for some time more. Jesus wishes to make use of you to have me acknowledged and loved. He wishes to establish in the world the devotion to my Immaculate Heart.

"I stay here?" Lucia was in dismay. "Alone."

"No, daughter. And do you suffer a great deal? Don't be discourage. I will never forsake you. My Immaculate Heart will be your refuge and the road that will conduct you to God."

With these last words she opened her hands, as she had on the previous occasion, and again communicated to them the light that streamed in two rays from her palms, enveloping the children in its heavenly radiance.

"In it we saw ourselves as if submerged in God," later wrote Lucia. "Jacinta and Francisco seemed to be in the part of this light that went up toward heaven and I in that which spread itself over the ground. Before the palm of the right hand of Our Lady was a Heart encircled by thorns which seemed to have pierced it like nails. We understood that it was the Immaculate Heart of Mary outraged by the sins of humanity, for which there must be reparation."

The conversation lasted ten minutes. Besides the three little seers, none of those present had seen the mysterious Lady. During the entire period of the apparition the people saw that the light of the sun was dimmed in an exceptional manner, without any apparent cause. At the same time, the topmost branches of the tree were bent in the form of a parasol, and remained thus as if an invisible weight had come to rest upon them. Some of the people standing around noticed that the new leaves on the top of the azinheira were drawn in the same direction, as if the Lady's garments had been trailed across them, and it was several hours before they gradually returned to their usual position. At the end of the apparition, there was heard near the tree, a loud report which the witnesses compared to the explosion of a rocket, and Lucia cried:

" 'Pronto'! Now she can't be seen any more. Now she is entering heaven. Now the doors are being shut."

At the same time the onlookers saw rise from the tree a beautiful white cloud which they could follow with their eyes for quite a while as it moved in the direction of the East.

Although the witnesses did not see the apparition, they were deeply moved and intensely excited.

"Let's say the Rosary!" said someone. "No, the Litany," cried another. "We have

to say the Rosary on the way home." Reciting one or the other, they broke up into small groups and moved off slowly in various directions.

Some still pestered the children with questions, others were flippant.

"So our Lady didn't say anything to you this time. Jacinta?"

No reply.

"What's this, Francisco, are you still here? Didn't you go to heaven?"

"What did she say to you, Lucia? Come now, tell us."

It's a secret. I can't talk about it."

As on the first occasion in May, Francisco had seen all that Jacinta and Lucia had seen but had heard nothing that the Lady said. And even after they had explained everything to him, he was still puzzled about many details, especially about the reference to the Immaculate Heart.

"But why was our Lady with a Heart in her hand," he persisted, "scattering on the world such a great light that is God? You were with our Lady in the light I saw on the ground, Lucia. And Jacinta and I were going up toward the sky."

"It's this way," said Lucia. "You and Jacinta are soon going to heaven, and I stay with the Immaculate Heart of Mary for some time longer on earth."

"How many years will you stay here?"

"I don't know. Plenty."

"Was it our Lady who said so?"

It was. And I saw it in that light which struck us in the breast."

'That's right," put in Jacinta. "I saw that too."

"I'm going to heaven soon!" said Francisco. And from then on he often said it ecstatically. "Jacinta and I are going to heaven soon! Heaven! Heaven!"

When Jacinta and Francisco came home, Jacinta could not contain herself.

"We saw the Lady again, Mamma!" she cried, "and she told me that I am going to heaven soon!"

"Nonsense!" said Olimpia. "What Lady?"

"The beautiful Lady. She came again today."

"Well, what did she tell you this time?"

"To say the Rosary, and to go again every month till October."

"Is that all?"

Jacinta felt perhaps that she had said too much already. "The rest is a secret."

"Oh, a secret! A secret! Tell us the secret!"

But nothing could persuade either of the children to do that.

Ti Marto, their father, has often chuckled over this conversation. "All the women wanted to know what the secret was," he reminisces. "But I never asked them. A secret is a secret, and it has to be kept."

Lucia's family regarded her as an unconscionable liar.

Her mother, Maria Rosa, wished her to retract publicly.

"But Mamm," replied the girl in tears, "if I have seen, how can you ask me to say I have not seen? Then I should be lying."

The parents of Francisco and Jacinta did not doubt their children's sincerity. But diabolical influence was always a possibility. Then their mother in annoyance threatened one day to punish them severely if they continued to draw people to Cova de Iria. The fearless Jacinta was well able to defend herself:

"We do not call anyone to Cova da Iria," she replied. "Those who wish, go. We go ourselves, and those who do not want to go have only to remain at home! But for those who refuse to believe, the punishment of God awaits them. And be careful, Mamma, for if you yourself do not believe, God might punish you." At once the storm was averted.

When Lucia's mother took her to the Pastor of Fatima who wished to question her after each apparition, she was so scared that the priest put an end to the interview with these words:

"All this does not seem to come from God, since, instead of exposing everything simply to her pastor, the child is timid and reticent. It might quite possibly be some mischief of the devil. The truth will come out in time."

"You will have much to suffer," were the words of the Lady.

(To be continued)

Адреса Централі змінена

Централя Українців Католиків Канади мала досі свій осідок і канцелярії при 431 Мейн Стріті, у Виннипегу.

При поширеній праці 1947 року, дотеперішне приміщення Централі, з її складовими домініяльними організаціями, виявилося затісним, і недогідним, коли треба було відбувати одночасно збори різних організацій і відділів. На нарадах Централі з 15 жовтня, 1947. рішено з кінцем ділового року перенести осідок Централі і канцелярії її складових організацій до 49 Кенеді Стріт, у Виннипегу. Будинок знаходиться на схід від Парляменту.

Тому з 1-им груднем, 1947 року, треба всю переписку адресувати слідуюче:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
49 Kennedy Street,
Winnipeg : Manitoba

MURIEL PRYSTUPA
RECORDING SECRETARY

TITANIA DICHINSKY
PRESIDENT

MARY GASHULAK
CORRESPONDING SECRETARY

JOSEPH BUCHINSKY
VICE PRESIDENT

Rev. B. DZURMAN.
SPIRITUAL DIRECTOR

DANIEL ZALUTSKY
2nd VICE PRESIDENT

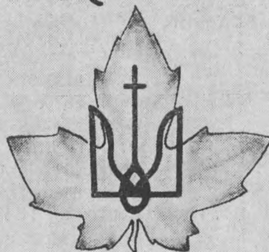
CENTRAL EXECUTIVE of the UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH for EASTERN CANADA

ANNE PEZUK
TREASURER

BETTY PRUSKY
FINANCIAL SECRETARY

1946 – 1947

LILLIAN DZURMAN
PRESS COMMITTEE

MARY PEZUK
PRESS COMMITTEE

Mr. and Mrs. Bill Prosky, Edmonton, Alta.

Mrs. Prosky, formerly Olga Palsat, comes from St. Michael, Alta. Mr. Prosky is the secretary of the Provincial U. C. Y. Executive of Alberta, and manager of the only Ukr. Catholic weekly, the Ukrainian News. May God ever bless them and grant them a long and happy life.

U.C.Y. Picture Parade

TOP LE
guest a
who sa
concert
Toront

TOP CEN
Iren C
in thir
Popula
is fron
Perpetu
onto, a
chener.

TOP RIG
kow is
of the
U. C. Y.
in the
the Ki
Toronto
wife of
retary.
the Ho
East T

BOTTOM LEFT — Candidates for the Queen just before the crowning in the King Edward Hotel. Left to right: Mary Korchinsky, Oshawa; Joan Skleryk, Grimsby; Mary Feskow, Toronto (East); Helen Smerek, Toronto (West); Mary Brenkach, Brantford; Marion Gage, Welland; Shophie Keba, Delhi; Irene Chornomaz, Kitchener; Marie Chornomaz, Toronto (Bathurst).

BOTTOM RIGHT — Section of th
Convention banquet in the King
onto. Seated left to right: His E
Webster, Auxiliary Bishop of Toro
Bishop B. V. Ladyka, guest of hono
man, master of ceremonies; Georg
of Ontario; Controller Balfour, rep
of Toronto; Msgr. P. Kamenetsky

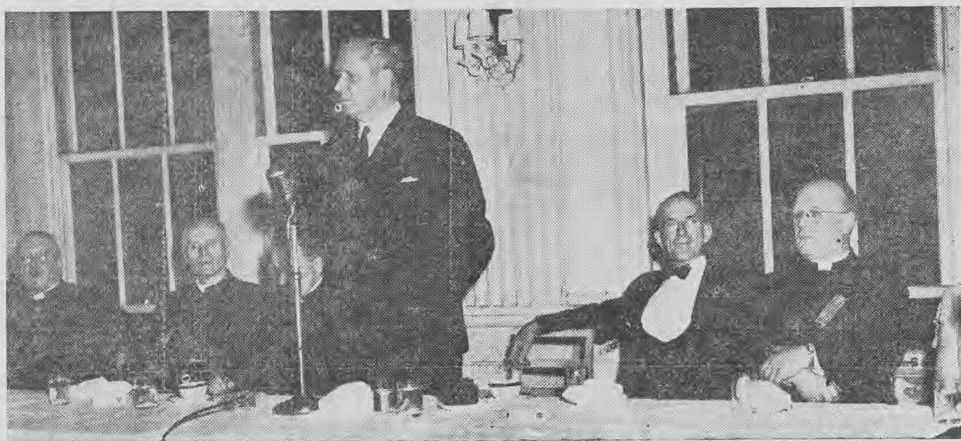

P LEFT — Olga Pavlova, uest artist from New York, who sang at the Convention oncert held in Massey Hall, Toronto.

P CENTRE — Marie and rene Chornomaz, who came n third and second in the Popularity Contest. Marie s from the Our Lady of erpetual Help Parish, Toronto, and Irene from Kitchener.

P RIGHT—Miss Mary Feskow is crowned "QUEEN" f the Convention of the U. C. Y. of Eastern Canada n the Crystal Ballroom of he King Edward Hotel, Toronto, by Mrs. Michener, wife of the Provincial Secretary. Miss Feskow is from he Holy Eucharist Parish, ast Toronto.

of the head table at the King Edward Hotel, Tor- His Excellency Bishop B. f Toronto; Hiss Ecellency f honour; Father B. Dzur- George A. Drew, Premier ur, representing the Mayor netsky, host to delegates.

SOCIAL WHIRL

ALBERTA

ОКРУЖНИЙ ЗЇЗД УКЮ І ДЕНЬ МОЛОДІ
Вілна, Алберта

В днях 8-го і 9-го листопада в місточку Вілна відбувся окружний зїзд і одночасно відсвятковано День Молоді після зарядження Пров. Заряду. В суботу ввечері в церкві відправлено молебен до Серця Христового, а опісля о. Курило виголосив проповідь. Вся молодь того дня приступила до св. сповіди.

Наради молоді. Потім в Народнім Домі відбулись наради молоді під проводом провідника УКЮ Алберти, Пров. Заряду й студентів з Інституту в Едмонтоні. Гостей з Едмонтону привитала п-на Ірина Політило, місто-голова відділу і бувша курсантка Курсів Провідників УКЮ і передала провід нарад о. Курилові, ЧСВВ.

Впр. о. Курило висказав свою радість, що таке велике число молоді приступило до сповіди і бере участь в нарадах, що мають піднести організацію УКЮ і заохотити до праці.

Організація. п. Н. Хміляр, учитель, був першим промовцем. Він дуже живо й цікаво представив потребу організації молоді. Слідувала дискусія.

Ціль організації УКЮ. Олекса Курило виголосив другу промову про ціль УКЮ. Виложив цікаво і приступно взнеслу ціль, до якої стремить УКЮ. Олекса є Пров. голова УКЮ і бувший курсант Курсів Провідників. Він студент університету.

Віра підставою УКЮ. Франко Павловський науково і прикладами доказав, що тільки католицька віра є фундаментом організації УКЮ. Чим більше будемо практикувати і переводити в життя засади католицької віри, тим краща праця буде процвітати по наших відділах. Франко Павловський перебуває в Інституті св. Василія в Едмонтоні.

Курси Провідників У.К.Ю. Микола Ходань, учитель і учасник Курсів Провідників, представив молоді вагу і конечність курсів та заохочував молодь на другий рік прибути на ті курси. Своїми влучними жартами розвеселював молодь. По кожній промові переведено живу дискусію. В цих нарадах і дискусіях взяла участь молодь з Вілна, Спедден, Стрий, Давнінґ. По нарадах молодь мала перекуску і свою забаву.

Неділя — 9-го листопада. В год. девятій почалася церковна відправа. В часі Служби Божої, яку співала молодь, всі приступили до св. Причастя. Було їх поверх 50. Зворушливу проповідь виголосив о. Курило. Також відправлено панахиду за поляглих героїв за свободу українського народу. По відправі був спільний обід, а відтак пополуднева програма зїзду. Промовляли студенти з Інституту, а головний відчит виголосив о. Курило. При цій нагоді переведено збірку на Інститут. Зібрано $119.00. Рівнож на панахиді зібрано $13.85 на "Юнацтво."

Зїзд закінчився, а молодь з новим завзяттям береться до праці по своїх відділах. Наша організація росте в силу, збільшається в члени, поширює працю над душевним виробленням своїх членів. Слава Українському Католицькому Юнацтву й його проводові.

Оля Муж — писарка.

ДЕНЬ МОЛОДІ У СПЕДДЕН

Дня 7-го листопада загостив до нас провідник молоді в Алберті, Впр. о. Курило. Того дня вечером вони відправили в церкві вечірню, а вся молодь присупила до св. Сповіди. По цім ми мали збори, на яких о. Курило пояснив нам ціль і значіння організації УКЮ і закликав нас вписатись до неї. Того дня вписалось нас 17 і вибрали зпоміж себе заряд, до якого війшли: Никола Яцишин — голова; Варвара Бідний — заст. голови; Оля Левицька — писарка; Никола Сироїд — скарбник; Петро Яцишин — пятий член; Розалія Сподарик і Силвія Шуберт — контрольори. По зборах ми мали перекуску.

У суботу, в день св. Димитрія, ми всі приступили до св. Причастя. По відправі була проповідь, а по тім панахида за поляглих українських борців. В Народнім Домі був приготовлений для нас всіх смачний обід. Опісля о. Курило виголосив цікавий відчит, а для розривки оповідали нераз щось дуже гумористичного. На закінчення ми разом відспівали чимало народних пісень і так закінчили наш перший день молоді у Спедден.

Оля Левицька, писарка.

ДЕНЬ МОЛОДІ
Плейн Лейк, Алта.

В днях 15-16 листопада У. К. Ю. в Плейн Лейк, Алта., мало свій день. В тих днях всі члени приступили до св. Сповіди і св. Причастя. Мали також свою Службу Бо-

жу, яку відспівали разом.

По спільнім сніданню в Народнім Домі відбулися річні збори. Крім пляну на слідуючий рік, вибрано новий заряд, що складається з слідуючих:

Н. Костенюк — голова
Н. Зенюк — заступник голови
С. Палцат — писарка
А. Макаровська — скарбничка
О. Матвіїв — прес. кoресп.
М. Якимишин і Н. Якимишин — контрольори.

На зборах був о. парох М. Дацюк.

— Олена Матвіїв.

ДЕНЬ МОЛОДІ
Дейзленд, Алта.

Знаючи про зарядження Пров. Заряду щоб зробити в себе День Молоді в місяці листопаді, наш відділ старався це поручення виконати. Хоч ми не могли якраз у тім часі зробити всьо як повинноя, ми однак зробили те, що ми думали було найважніше. Ми постановили відзначити цей день спільним приступленням до св. Тайн. Це ми зробили дня 23-го листопада. Того дня всі наші члени відбули св. сповідь і приняли св. Причастя на співаній Службі Божій.

Річні збори. Того самого дня по обіді наш відділ відбув свої річні збори. Першусього ми вибрали заряд на слідуючий рік. До него війшли: Никола Шегінський — голова; Василь Сайдор — місто-голова; Марія Макаровська — писарка; Михайло Корпан — скарбник; Петро Середа — пятий член. В часі дальших нарад рішено 1) вислати нашого голову і писарку на зїзд УКЮ в Едмонтоні при кінці грудня; 2) піти з клядою на нашу церкву; 3) приготовити представлення в січні. Також видвигнено справу підготовлення дітей на будучих членів УКЮ. Ми думаємо, що треба згуртувати дітей від 10-го до 14-го року в діточій організації, де вони моглиб під проводом членів УКЮ вчитися замолоду як працювати з другими, як працювати для парохії і як працювати в орґанізації, щоб колись були добре підготовані до праці в рядах УКЮ.

Відзнака відділу. На просьбу нашого відділу Василь Сайдор вирізьбив нам прекрасну відзнаку УКЮ нашого відділу. На жовто-блакитнім тлі є вирізблений великий герб — відзнака УКЮ, а під ним великими буквами подане імя нашого відділу. За цей дарунок ми всі щиро дякуємо Василеві Сайдорові.

"Пінґ-понґ." По зборах і ввечері ми забавлялись в пінґ-понґ. Найкраще в цій грі вивязались безперечно панна Сузанна Садівник з Мондеру, що була нашим гостем на зборах, і п. Бронько Гармідер.

Петро Середа — кореспондент.

ДЕНЬ МОЛОДІ
Калмар, Алберта

Наш відділ У. К. Ю. в Калмар має за свого пароха і провідника Впр. о. Курила, провідника У. К. Ю. Алберти. Ми всіма силами стараємося виконати все, що Пров. Заряд припоручить, щоб не завести свого о. провідника.

Ми мали в Калмар День Молоді. А як його відбули? Чи відтанцювали і забавились? Ні. В нас тепер піст. Ми в суботу зійшлись до церкви ввечері на вечірню і всі члени приступили до св. Сповіди і вислухали проповідь яка була звернена до нас. Проповідь була про св. Михаїла, покровителя У. К. Ю. В неділю 16-го листопада ми спільно приступили до св. Причастя. Не тільки члени У. К. Ю. самі, але ще й привели своїх братчиків, сестричок і родичів. Всіх нас приступило до св. Причастя около 50.

Бенкет для родичів. Ми рівнож, після зарядження Пров. Заряду, зробили бенкет для наших родичів. Всі члени запросили своїх батьків і матерей в неділю ввечері до Народного Дому в Калмар де ми приготовили бенкет. Дуже гарну несподіванку і приємність зробили їм. Ми запросили також і свого о. Провідника. о. Курило привезли зі собою чотирьох молодих студентів університету з Інституту: Василя Нацюка, Івана Гроцького, Йосифа Кучмака й Мирослава Губерського. Господарем бенкету був наш місцевий голова Володимир Совяк і прекрасно все переводив. Довшу промову про належну пошану родичам виголосив о. Парох. Відтак всі чотири студенти дуже гарно говорили, заохочували і підбадьорували нашу молодь продовжувати дальше таку гарну працю в організації УКЮ. Від старших дякували за бенкет і пошану родичів п. А. Підгірний, В. Середа й пані М. Гайдук. Потім співали народні пісні і весело пройшов вечір, але науку о. провідника, студентів і родичів ми стараємось перевести в життя.

Емілія Шпіляк — писарка.

ДЕНЬ ПОДЯКИ
Калмар, Алберта

В четвер 20-го листопада старші і молодь зійшлися до церкви і мали благодарственну Службу Божу, на котрій всі приступили до св. Тайн. Отець Курило, парох, мав проповідь про вдячність для Бога. Опісля відправлено парастас за всіх померших цеї парохії.

Ввечері в домі п-ва В. Гайдук була спільна вечера. По вечері п. К. Середа заохотив до збірки на пресу. Збіркою занявся п. Ю. Шпіляк і зібрав 11 долярів. З того призначено 6 долярів на наш орґан "Юнацтво."

Молодь є дуже вдячна старшим, що нам

помагають, бо ми знаємо, що молодь не зробить поступу, якщо старші нам не поможуть. У. К. Ю. дякує парохіянам з Калмар за їх жертву і поміч.

Емілія Шпіляк,
писарка У. К. Ю.

ALBERTA SILHOUETTES

My dear Ukrainian Catholic Youth:-

And to my personal friends — here's: Hi, Friends! Duty has tossed me into the whirl of priestly activities in this very sunny Alberta. And so I have been sent once down Vilna's way, met the U. C. Y. there with a very successful meeting. A fine and active group with all the happiness youth can possess. I enjoyed myself enormously feeling very much younger. Wished I could have stayed longer but duty called elsewhere. The executive of the club consists of a wonderful group of very active workers with a local organizer, (please meet her), Miss Irene Politylo.

And then in just the opposite direction I was sent on duty down the Daysland way. I saw the U. C. Y. there too and had a rather hasty meeting. A very fine group, but you should meet the president (and entertainer) of the club! He is Mike Korpan. (Between lines, if you please — he loves his name stressed Michael Korpan, with a deep down nasal French accent. He says he can't help it he's good-looking... and he's got a good car for the asking... Olga could tell you)! Peter Sereda is another very fine chap. He's forever broke taking special care of the club's treasury.

But I have slid into a very pleasant nap-appealing conversation. You have, no doubt, noticed by now that I am drifting along as the Alberta's tumble-weed. Yet I did drift right smack-bang into the four heavenly-blessed parishes, namely: Skaro, Delph, Peno and Leeshore. Though they happen to be out in the "sticks" yet I am very proud of them. And you should meet the youth! Not very many, but they are all swell.

It was some time ago when I finally got a meeting organized in Delph. It was a very lazy Sunday afternoon. One could tell that the youth still regarded me as a stranger who tried to break the ice by cracking (jokes). However, it was more of a get-together than a formal U. C. Y. meeting, so we ended by doing nothing and, as yet, elected no staff. There didn't seem to be any in the first place and I presume it will take a slightly longer time to start "on the gallop" when we must begin from the scratch. Yet, personally, when there is a will there is a way, and some sweet day Delph's U. C. Y. will shine.

But it was once upon a time and a half (everybody is striking), as a factory worker once began a bedtime story to his little boy, a typical frosty Alberta night with the coyotes yapping in the dark distance and the ground lightly sprinkled with the first white powder of the dark, gloomy and threatening clouds. Sunday night, November 9th. At six we were enjoying the putt-putter of the electric power plant in the Skaro hall with the furnace somewhat gasping for breath. Soon the gang was all there. The furnace roared its loudest and I stepped into the arena of youthful surrounders. Youth enjoys hearty laughs and in no time we did break the ice.

Finally at some unknown hour we got down to earth and to brass tacks. The meeting, as all U. C. Y. meetings begin, was opened by a prayer. And again the high tension was broken by more lighter matter. The first one was the story when a certain lady, living in a certain part of a wooded country, hated all priests and said they all had horns. A friend of hers decided to bring a priest to her one day and prove that they do not possess such demoniacal ornaments. When the friend did bring the priest to the lady, she examined the padre very carefully and, after a moment, said: "Oh, he's still young!"... I told the youth I was still young also. Haven't grown them yet, and the only horn I ever did have was the trumpet.

After more "chaff and tractor dust" we eventually passed into the serious matter. No special lecture was "preached." After a few words I noticed that this U. C. Y. stands on its own feet. They have a staff with a powerful swing. Mr. Bill Onushko—please meet him—the president; Miss Olga Kut, or Koot, (we missed the corners at the meeting) is the secretary. Then I let the U. C. Y. talk for themselves. They soon decided to go carrolling — want me to go along too, have card parties, an entertainment night and invite the Delph-Peno-Leeshore youth, and a dramatic concert. That was their own idea of activities and thus they proved a lively little group. The hour was getting late, the hall cooler, so after a few other details the meeting was closed with a prayer.

Soon we were down our way without a worry or a care for we accomplished another line-up for a bigger and better Skaro U. C. Y.

These are the activities I have had with the U. C. Y. in Alberta — the country of the brilliant sunshine.

And now to all the mentioned U. C. Y. clubs here is "au revoir" till me meet again with God's blessings on the glorious road to a glorious U. C. Y. organization.

H. G. Adams, O.S.B.M.

SASKATCHEWAN

ПРАЩАЛИ СВОГО ОТЦЯ ПАРОХА
Алвена, Саск.

Вже смеркалося, як могучим тоном залунав церковний дзвін, скликаючи побожних людей на вечірню, що її в послідне мав відправити в нашій церкві наш отець парох. Люди горнулись до церкви, бо бажали ще раз послухати науки свого любого пароха — о. Чарного. Був і промовляв тоді в нас також і сусідний священик — о. Лотоцький. По вечірні парохіяни справили несподіванку для о. Чарного з нагоди його відїзду в другу околицю. Це була гостинна в міській салі.

По вечері п. К. Лозінський зложив подяку о. парохові за його чотирилітну працю в нашій парохії та зложив побажання від всіх. Опісля покликано до слова п. Ст. Кобринського. Він висказав побажання від УКЮ і вручив о. Чарному дарунок від парохії й УКЮ. п. Б. Задворний, місцевий учитель, подав в коротких словах осяги чотиролітної праці парохії під проводом о. Чарного і ще раз подякував йому за поміч. По всім о. парох подякував всім за щирість і дарунок та заохочував до дальшої спільної праці в своїй парохії.

По словах о. пароха, о. Лотоцький, що цілий час розвеселював всіх своїми жартами, завізвав їх до збірки на католицьку пресу. Збірка принесла — $22.15. Зтого призначено $10.15 на часопис "Юнацтво," а решту на Українські Вісти.

Молоді в Алвена належиться признання за це, що вміють вже тепер оцінити працю своїх отців парохів, і за те, що вміють помогти піддержати свій власний часопис — "Юнацтво." Всім жертводавцям складаємо сердечну подяку, а Всеч. о. Чарному бажаємо великого успіху у праці і обильного Божого благословення на новій парохії. — Ред.

MANITOBA

THE MANITOBA PROVINCIAL RALLY IN A NUTSHELL

Once again, the Manitoba Provincial Youth held their annual Rally in the fall, this time giving Winnipeg the honor to act as hosts. On Saturday, November 1st, youth flocked from Kenora, Rossdale, Selkirk, Sandy Lake, Oakburn, Newdale, Saskatchewan, Fort William and Winnipeg locales to the Blessed Virgin Mary Parish Church, where the Rally began with High Mass. Reverend Father Semchuk, parish priest, officiated, aided by the parish youth and the Sisters of Service. Father Melnyk, secretary to the Bishop, delivered the sermon, encouraging the youth to carry on with their good work. After Mass, a delicious Chicken Patty Dinner was served in the Parish Hall, and when hungry appetites had been satisfied, and tables cleared away, the serious part of the Rally began.

First there was the registration of all delegates and guests, combined with a sale of various educational and entertaining pamphlets sponsored by the Ukrainian Catholic Council of Canada and supervised by Mr. John Nowosad.

At two o'clock, the sessions began with prayer, followed by a welcome extended by Mr. Paul Bozyk, president of the Manitoba Youth. In his address, Mr. Bozyk emphasized the fact that it was the QUALITY of the members that matters, not the quantity that is important. Mr. John Kozoriz, Dominion President, spoke next and urged the clubs to encourage the refugee youth to join the clubs. Reverend Chomiak, of Roblin, Man., addressed the youth, also stressing a spirit of sacrifice within our midst.

Miss Mary Firman extended wishes for a successful rally on behalf of Saskatchewan. These inspiring speeches were followed by several reports from the various committee members.

Miss Mildred Cholodnuk, secretary, read the minutes of the last Provincial Rally which took place in Sandy Lake. Then she read a report of the year's work wherein was revealed the great extent to which the committee had gone to spread the influence of the U. C. Y. by organizing more clubs in the province. Miss Mary Bodnarchuk, treasurer, passed out a detailed financial report which showed further evidence of the work of the committee. These reports were followed by a report from Father B. Sloboda, a spiritual director of the U. C. Y., wherein he encouraged the youth to learn more about their language and religion and that this could be best accomplished through summer courses and retreats. "To the youth belongs leadership and the future," said Father Sloboda. "They are our future parishes." In the discussion that followed, Father answered the question: "What to do with cliques?" with this answer: "Do not try to break them up. Listen to what they have to say — they may have good suggestions. A clique is a friendship and it must be good if anyone partakes of it, so try to become a part of that friendship — soon you will find the whole club one big clique. If their suggestions are harmful, they will have to be asked to leave the club. The same applies to whole clubs that are cliques! Give them something to do; make them your friends and thus eliminate most of the prejudice that probably exists." Father

answered other questions as to "social members" and for these Father suggested work which would gradually stilumate an interest in them for the club.

After a ten-minute recess the sessions were resumed, the first speaker being Mr. J. Sowosad, secretary of the Ukrainian Catholic Council of Canada. Mr. Nowosad presented the youth with an outline of social activities that were organization-stimulating, recreational, educational, interesting and money-making. Then followed reports from various clubs as to means of making money. Oakburn, for example, dug into their treasury, purchased an amplifier and were now making business with it. Selkirk and the Blessed Virgin Mary club of Winnipeg resorted to dances. The latter make money also by renting out their amplifier. Accounts were given of whist drives, concerts and nights for staying "Hola", all of which proved to be of value to all present for everyone retained at least one item which they had never tried and which might be of value to their club as it had been to another.

Mr. Nowosad pointed out that the Catholic Council has printed books "Vechir Smihu" and would mail them on request for a sum of $1.00. They would also provide copies for all characters in the plays so that they would not have to be re-written by participants. To obtain these books, write to the Ukrainian Catholic Council of Canada, 431 Main St., Winnipeg, Man.

The concluding item at the session was the announcement of the new committee which was made by the nominating committee, appointed during the session. Their procedure was names of people who they thought were capable of holding office. Anyone present who disagreed with the choice of the nominating committee, was at liberty to do so and offer suggestions for improvement. The following committee was accepted by all present:

President — Paul Erasko
Vice-President — Peter Kwasney
Secretary — Julie Matyszie wski
Treasurer — Bill Buchko
Fifth Member — Tom Budakewich
Editor — Mary Popowich
Controllers — Alex Sheyka, Stella Turkich and Eugene Dersh

Regional Vice-Presidents:
Michael Salimka, Sandy Lake
Peter Osadek, Oakburn
Olga Yakimishyn, Roblin
Mary Stepnik, Kenora
Basil Halibicki, Fort William
Bill Koltak, Selkirk, Rossdale, Gonor.

Please send all money to:
Mr. Bill Buchko
Treasurer, Manitoba U. C. Y.
451 Galloway St., Winnipeg.

Please address all correspondence to:
Miss Julie Matyszie wski
Secretary, Manitoba U. C. Y.
870 Pritchard Ave., Winnipeg.

The sessions ended with prayer. In the evening a supper dance was held at the Marlborough Hotel and both Bishops were present at the supper.

Sunday morning, High Mass was held at St. Nicholas Parish church where Bishop Neil Sawaryn stressed the fact that the nucleus of our work began in the parish and that each parish should strive to perfect its organizations. The youth comprises our future parishes and are on the right path by trying to organize themselves now for a strong organization in the future, as adults, and to forming a foundation for the youth to follow. After mass, the St. Nicholas Youth served Sunday dinner to the youth at the St. John the Almsgiver Hall.

In the afternoon, a concert and oratorical contest was held at the Institute Prosvita, where the trophy and prize for oration were given to Miss Elsie Kotek of Fort William.

The Rally ended in the evening with a social at the Elmwood Parish Hall where Mr. John Nowasad was the M. C.

Thus, another year has gone by, and the work of the U. C. Y. is becoming more advanced. Many clubs have been organized for several years now and have reports and suggestions to make at the Rallies. Let us all work hard this year and see who can give the most interesting report of a year's work at the next annual Rally!

What new clubs will join the U. C. Y? What has the new committee got to offer us this year? All eyes are upon you, the new committee and in you lies our future! May God bless you in your work!

Mary Bodnarchuk.

ORGANIZATIONAL WORK VOICED AS MAIN ISSUE OF NEW PROVINCIAL EXECUTIVE FOR 1947-48

At the annual dinner held on Monday, November 17th, at the St. Regis Hotel in Winnipeg, at which the retired executive of the U. C. Y. of Manitoba and the newly elected executive were present, Mr. Paul Yoroshko, president for the new term, stressed that organizational work was the main thesis of the 1947-48 program of the executive. Mr. Yoroshko pointed out that although the Ukrainian Catholic Youth of Manitoba have become unified in thought and action, there remain many localities and districts in which the organization has not

as yet penetrated. "I find that even in the city of Winnipeg there are local clubs that are desperately in need of a stronger unity," said Mr. Yoroshko, "and it is one of the main thoughts of the newly elected executive to do their best in this regard." Mr. Yoroshko thanked the members of the U.C.Y. that had nominated and elected him to the post of president and said that he would do his very best to live up to the expectations and the importance of the office placed upon him. "We shall continue with the practice inaugurated by the retired executive of holding one social per month at which all local clubs will participate," said Mr. Yoroshko, "and we are indeed indebted to the retiring executive for the very fruitful work that they have done in the past year."

Mr. Paul Bozyk, Honorary Past-President, was chairman during the short program of speeches that followed the dinner and he introduced Rev. Father Boniface, director of Youth for Manitoba as the first speaker. Father Boniface exemplified the work of the retiring executive and thanked each member in turn for the splendid cooperation that exists among the committee. Just a few years ago, said Father Boniface, the Ukrainian Catholic Youth organization was practically unknown and today it is one of the strongest and most outstanding Ukrainian Catholic bodies in Canada. Turning to the newly elected executive Father Boniface urged a still stronger co-operation and will to work so that eventually all localities will be familiar with the U. C. Y. and the work that it is doing. After Father Boniface had concluded his talk, Mr. Bozyk voiced an expression of deep gratitude to Father Boniface for his guidance and leadership during the past year and stated that with Father Boniface at the helm of the U. C. Y. the new committee need not have any fear of the future. An appreciation of the work done during the year by Miss Mildred Cholodnuk, retiring secretary, was noted by Mr. Bozyk and on behalf of the committee Miss Cholodnuk was presented with a beautiful brooch.

Rev. Father Gregory from Sandy Lake, Manitoba, was present as a special guest and upon invitation to speak, Father Gregory extolled the very worthy work that was done by the retiring executive and wished the best of success for the new executive. On behalf of the Ukrainian Catholic Youth of Sandy Lake and district, Father Gregory invited the U. C. Y. of Winnipeg once again to come to Sandy Lake in the summer for a Monster Rally such as was held last year. This was received with loud and pleased applause by all present. Mr. Michael Solymka, regional vice-president of Newdale, Manitoba, voiced his thanks for the co-operation extended by the retiring executive for the past year and wished the new members all the best of luck for the coming year. He requested the new executive to consider an invitation for the U.C.Y. of Winnipeg to have a Rally at the Newdale district in the near future.

The country guests and delegates present particularly requested that the Ukrainian Catholic Choir of Winnipeg do extensive tours of country during the coming year as the impressions given last year were extremely favorable. — M. B.

St. Michael's Youth League

GHOSTS AND GOBLINS

Ghosts and goblins invaded the home of Mr. and Mrs. Paul Ewasko on Hallowe'en night when the members of St. Michael's Youth League held their Annual Masquerade.

As the guests neared the house, a most welcome (?) reception was given by the Ghost, whose cold clammy hands sent shivers up the spine, and the air was pierced with screams. As the guests entered the house, they were requested to sign their names backwards in the Guest Book with Ghost's ink. At this point, special mention must be made to the decorations. The rooms were appropriately decorated with pumpkins, cats, witches, spiders and cobwebs.

After everyone had assembled, Mr. One-Lung-No-To and the Gypsy, with his five-inch violin and three-foot bow, led the group in a few entertaining games. Then the judges were called upon to give their verdict as to the best and most original costumes. The "Blind Man" walked off with the first prize. Second went to Mr. One-Lung-No-To and the Consolation to "The Baby." Among the special guests noted at the party were the Gypsy and his wife, Japanese Lady, Chinese Coolie (One-Lung-No-To), Baby, Death with his sickle, Popeye, Mortimer Snerd, Spanish Senorita, the Piratess, the Cast, and last but not least, our Beautiful Lady. Too bad you weren't a girl, Steve! Numerous other prizes were awarded to winners of various games played.

A lovely and delicious lunch was served and enjoyed by all.

No Hallowe'en Party would be complete without a good hair-raising ghost story. So to wind up the evening, Mr. One-Lung-No-To dimmed all the lights and proceeded to tell the story of the Wicked Witch who had to destroy her bad, bad cat because it was so bad. As the story progressed, for a bit of variety, the orator passed around the different organs of the cat to let each person determine for himself why the cat was so bad. Amid all the screams, not very much of the story was heard and the only ill effects after the lights went on again were hoarse throats.

Many thanks go to Jean and Paul Ewasko who contributed so much to help make the evening so pleasant and unforgettable.

THANKSGIVING BANQUET

The first social event of St. Michael's Youth League for the coming season was the Annual Thanksgiving Banquet held on Monday, October 13th, at the Ivan Franko Hall, 144 Melrose Avenue East. This was also the Sixth Anniversary of the Club.

The Thanksgiving Service was held Monday morning in St. Michael's Catholic Church with Father Boniface Sloboda having High Mass. The choir, under the direction of Mr. Paul Ewasko, sang throughout the service. All the members attended Holy Confession and Communion.

The Banquet was held in the evening. The evening was highlighted with the presence of His Excellency Bishop Sawaryn. The hall was appropriately decorated in the Thanksgiving Day scheme of yellow and moss green streamers, pumpkins, oak leaves, corn, etc. Lighted yellow and green tapers and pumpkins adorned each table, while a lavishly decorated roasted turkey was on the centre of the Head Table. A full course chicken dinner was tastefully prepared by the girls and very ably served by the boys. Regarding comments heard during the evening, there were no casualties reported as a result of the girls' cooking.

After the dinner, a sing-song was held. This was followed by an address by the Guest Speaker, His Excellency, Bishop Sawaryn. Bishop Sawaryn, as an introduction, was very much impressed with the Banquet, the decoration scheme and marvelled at the idea that the boys could do such a wonderful job at serving. (Not one "spill" was reported). But what impressed him most was the wonderful co-operation he noted among the members in putting up the Banquet.

The evening was concluded with some very good dancing on the part of the old as well as the young, in the congas, kolomaykas, social one steps, square dances, polkas, etc. This was enjoyed as much by the spectators as by the ones who took part in them.

The executive takes this opportunity to extend its sincerest thanks to everyone and anyone who contributed in any way towards the success of the Sixth Annual Banquet and especially to His Excellency, Bishop Sawaryn, who found time in his very busy schedule to attend the Banquet and help make it such a pleasant and memorable occasion for all.

FUTURE OF UKRAINIAN CULTURE RESTS UPON UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH OF CANADA

SELKIRK RALLY SCENE OF STIRRING EVENTS

The Ukrainian Catholic Youth of Manitoba converged upon the small town of Selkirk, Manitoba, on Sunday morning, October 19th, for a Youth Rally as yet unequalled in 1947. Approximately one hundred U. C. Y. members from the many clubs in Winnipeg and vicinity spent the entire Sunday at Selkirk following a programme outlined by the U. C. Y. of Selkirk, Manitoba, to which high credit is given for a very successful turnout. Commencing with High Mass at which the Reverend Father Schek officiated and bade welcome to all the guests, the day was highlighted by a stirring address given by Rev. Father Durda of Winnipeg, to both the U. C. Y. members and the local parishioners. Rev. Durda related his experiences in the old country and of the terrible methods employed by the communists in endeavoring to purge the Ukraine of our culture, religion and in general the Ukrainian nation as a race. The audience was moved to tears when Rev. Durda pictured the trying and bloody times the Ukrainian youth is undergoing in the Soviet-dominated Ukraine. If in times to come, said Father Durda, the Ukrainian nation rises free and self-governed the credit for this will rest with the youth in the Ukraine as well as the youth in Canada and the United States.

Father Durda stated that he owed his life to the youth in the Ukraine who planned his hazardous escape to the American zone of Germany. Father Durda further stated that he was shocked to find in Canada a terrible lackadaisical existence of the older Ukrainian Catholic organizations who permit an influx of heretic beliefs to invade their meeting places and sway their patriotic and Catholic outlooks.

I find the Ukrainian Catholic Youth, said Father Durda, the sole unshakable foundation in Canada who stand firm and resolute in treasuring our irreplaceable traditions and culture. Staunch and helpful support should and must be given to the Ukrainian Catholic Council of Canada if we are to survive the communistic influences that are prevalent in Canada today, said Father Durda during the closing portion of his address.

— M. B.

ONTARIO

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH OF EASTERN CANADA HOLD THEIR CONVENTION AT TORONTO OCTOBER 11 - 12 - 13

To those who bemoan Canadian Youth's supposed merry jaunt down the primrose path, we would say: You should have attended the U. C. Y. Convention at Toronto. There, under the patronage of Him to whose Holy Name they had dedicated themselves, convened the U. C. Y. of the whole of Eastern Canada. The church of Our Lady of

Perpetual Help opened wide the doors of her parish hall, and the efficient registration staff soon had the essential data on each delegate in a way that would turn the F.B.I. slightly green-eyed.

Need for Catholic Action. The first session was conducted by Msgr. W. B. Markle, head of the English Secretariat of Canadian Bishops at Ottawa. Msgr. Markle impressed upon the delegates the need for realization that the condition of the world is critical. The time for reflection and planning is passed, he said. This was the time for Catholic Action. He asked his audience to remember that they belonged to the universal church; as such, we must, with the guidance of our beloved bishops and clergy, work as a unit with all Catholics in Canada, carrying out instructions of the Holy Father.

Premier Drew Urges Ukrainian Youth to Fight Communism. Saturday night, the delegates and a vast number of guests put their best foot forward and took over the Crystal Ballroom of the King Edward hotel. A distinguished list of personalities graced the head table: Their Excellencies Bishop Ladyka and Bishop Webster, Premier George Drew, Provincial Secretary Mr. Michener and Mrs. Michener, and other high-ranking civic officials and clergy from all parts of Canada.

Introduced by Rev. B. Dzurman, Premier Drew warned the youth against having too great a sense of security. "We don't see much danger here, and I don't believe Canada will ever be taken over by the Communists," he said. "But a few years back, Italy, France, Austria, Hungary, Poland, Czechoslovakia, Yugoslavia and other states did not see the danger either.... Through your splendid youth organization you have a chance to educate your young people that the vile doctrine of Communism must be suppressed and our freedom held secure."

In Appreciation for a Job Well Done. The U. C. Y. chose this time to show their appreciation to Miss Tatiana Diachinsky, President of the U. C. Y. for Eastern Canada for the years 1946-47, for her unselfish efforts on behalf of the U. C. Y. and the fine success achieved. Miss Lillian Dzurman presented her with a suitable gift.

All Hail to the Queen! When Mrs. Michener gracefully bestowed the crown and accompanying title of Queen of the Convention on the very worthy candidate, Miss Mary Feskow, of Toronto's Holy Eucharist Parish, the long period of toil and nail-biting was at an end for the nine gallant contestants and their generous supporters. Sincere congratulations go to Miss Feskow, and to Miss Irene Chornomoz of Kitchener, and Marie Chornomoz of Toronto (Bathurst) who placed second and third respectively. Their enthusiastic application to their task merits a great deal of praise.

Special plaudits are in order for the other six contestants who, realizing the unequal contest by reason of their small parishes, nevertheless gamely pitched in, keeping in mind the very worthy cause to which the proceeds would apply; namely, the displaced Ukrainian students in Europe. These contestants were: Miss Helen Smerek, West Toronto; Miss Marion Gage, Welland; Miss Mary Korchinsky, Oshawa; Miss Mary Brenkach, Brantford; Miss Sophie Keba, Delhi, and Miss Joan Skleryk, Grimsby. Many thanks to all of you!

Proceeds of Contest to Assist Displaced Ukrainian Students. Through the fine efforts of the contestants and their generous supporters the Provincial Executive of the U. C. Y. will be able to send a fair sum of money to assist the displaced university students in Europe.

On With the Dance..... Gay, lilting dance music adequately occupied the happy throng for the remainder of the evening. In fact, the gigantic crystal chandeliers of the ballroom were not a little shaken by the mad, alien rhythm of a Ukrainian polka.

His Excellency Bishop Ladyka Presides at High Mass. On Sunday the delegates attended High Mass at the church of Our Lady of Perpetual Help. Mass was celebrated by Father Tymochko, assisted by Father Pasichnyk, Father Korba, Father Ziack, and Father Roborecky, with His Excellency Bishop Ladyka presiding.

Combined Choir Unexcelled in its Harmony. The combined choir of the three Toronto parishes, under the able direction of Mr. Rudy, brought out the beauty and dignity of our Ukrainian rite as never before; and that the months of painstaking rehearsals were not in vain was again proved by their delightful performance in the Massey Hall in the afternoon.

Olga Pavlova, Famed Ukrainian Artist, Delights Large Aduience. There are some who would say that Fate has been somewhat lax in bestowing her richer rewards on the Ukrainian people as a nation. But no one can deny that as individuals, the Ukrainians have been richly endowed. We have only to scan our list of talented poets, musicians, doctors and scholars for proof. Among our talented contemporary artists belongs charming Olga Pavlova, a famed singer of New York City. Her brilliant performance at Massey Hall included several Ukrainian songs and an aria from Cavalleria Rusticana. Accompaniment was provided by the talented pianist Miss Olga Dmitriw, also of New York.

"Ukraine in Flames" Theme of Rev. J. Korba's Talk. With years of Russian persecution behind him, Father Korba, lately of Europe, was well prepared to convey to his audience the true horrors of our people

under Soviet dictatorship. Father Korba brought his earnest talk to a close by declaring that, despite the seemingly hopeless situation of our beloved Ukraine, he had strong faith that Ukraine will rise to a new, dawn of vast religious revival, freedom, prosperity and peace.

Donations to Apply to Sheptitsky Institute. The U.C.Y. extend their sincere thanks to all those individuals and organizations who so generously donated toward the Institute at the Massey Hall that afternoon.

Delegates Relax at an Informal Party. Formal parties at impressive ballrooms are very well — occasionally. But for a genuine hail-and-well-met atmosphere give us a familiar hall. (Perhaps similar to the one at the Holy Eucharist Church)? Gay music, a complex conga line, good food and the party was well under way. A nice touch to the holiday spirit was Miss Pavlova's unexpected visit that evening. Anyone who did not enjoy her impromptu "Sing Gypsies, Dance Gypsies," ought to be ostracized from polite society.

Zero Hour For Catholic Action. The third day of the Convention opened with Low Mass, after which the first session of the day was conducted by Bro. Aloysius, Professor at St. Michael's College, Toronto. Quoting the Holy Father, Bro. Aloysius stressed the fact that this was the time for Catholic Action. He pointed out the three aspects of Catholic Action: First, the Universal Action, which is each individual leading a good life. Secondly, Group Catholic Action. This includes personal piety, which must be built up by retreats, prayers and intensive study. Group Catholic Action also means influencing the people about us in accordance with Christian principles. Thirdly, the Specialized Catholic Action, or the "Cell" method. This last method is of vast importance, and requires the organization of discussion and study groups. Bro. Aloysius reminded the delegates that it is the laity, working under their bishops and priests, that must carry on Catholic Action, the basis of which is Charity. Intensive prayer, study — and more study, were the prime needs of the Catholic Youth today, Brother Aloysius concluded.

Miss Myzak, Secretary of the Dominion Executive, Conducts Session. The Provincial Executive of the U. C. Y. were very pleased that Miss Beth Myzak was able to accept their invitation to attend their Convention. Miss Myzak outlined the history of the Dominion Executive of the U. C. Y. in Winnipeg, and the commendable work it has accomplished since its beginning. Upon termination of the session, Miss Myzak answered questions pertaining to that organization put up by interested delegates.

New Executive for 1947-48. The following Provincial Executive of the U. C. Y. for Eastern Canada was chosen for 1947-48:

President: Metro Nazar
Vice-Pres.: Miss Tatiana Diachinsky
Corresp. Secretary: Miss Mary Feskow
Record. Secretary: Slava Harach
Financial Secretary: Lydia Karpinsky
Treasurer: Mary Pezuk
Press Committee: John Kit, B. Prusky
Fifth Member: Miss Muriel Prystupa.

We all join in voicing our thanks to the retiring president, Miss Diachinsky and the Committee, for the good work of the past year and a half, which was not accomplished without a great deal of unselfish application and self-sacrifice. To the new president, Metro Nazar and Committee, we pledge our co-operation in all their endeavours.

Ukrainian Youth for Christ the King. To our Spiritual Director, Rev. B. Dzurman, and to all those who so generously gave their assistance toward the final success of our Convention, and to all those who attended, we say "Thank you!"

There's rather a grim fight ahead for the world's youth; and unless we would rather bury our heads cosily in the sand, we must realize that the Canadian youth, and especially the Catholic youth, will be right in the front lines... Ours is a strange world we live in. Man has achieved unprecedented mastery over the forces of nature, yet never has he seemed so desirous of using that power to destroy himself. Knowledge is almost universal, but truth is grasped by so few. International strife and suspicion are rampart, and the phrase "Brotherhood of Man" has a rather hollow ring. That great god of all isms, Matherialism, beckons invitingly.

Therefore, as Ukrainian Catholic Youth, who have had the great privilege of learning truth, we cannot, and must not, sit back with a plaintive "Gosh, what can I do?" and watch red barbarism take over. CATHOLIC ACTION is the answer—and good luck.

Betty Prusky.

* * * *

FORT WILLIAM U. C. Y. WIN CANON BOZYK TROPHY AT MANITOBA ORATORICAL CONTEST

The Fort William U. C. Y. are a very happy group of people these days. At the Manitoba Convention, November 1st and 2nd Miss Lesia Kotyk representing the U. C. Y. of that city, won the Canon Bozyk Memorial Trophy for the best speech given in the Ukrainian language at the Oratorical Contest, one of the events of the Convention.

The Oratorical Contest was combined with a short musical concert programme held at the Institute Prosvita in Winnipeg on Sunday afternoon of November 2nd, the

second day of the Manitoba Annual Convention of the U. C. Y. Other Clubs reperesnted at the Oratorical Contest were Blessed Virgin Mary of Winnipeg and St. Michael's Youth League of Transcona, in the personages of Miss Julia Mateshewski and Mr. Fred Malashewski respectively. Miss Kotyk spoke on Ukrainian literature and culture and made a very fine impression on the audience in the manner in which her speech was presented particularly by her pronounciation and her handling of a difficult subject. Mr. W. Wall, one of the judges of the contest emphasized how very well all three contestants put forward their subjects and the audience was greatly surprised to hear how close the decision was as it only differed by one point between Miss Kotyk and the other two contestants.

The Canon Bozyk Memorial Trophy was presented to Miss Kotyk by Mr. Wall and is to be retained by the U. C. Y. of Fort William for one year until such time when the Second Annual Oratorical Contest will take place at next year's Convention. Other judges of the contest were Rev. Fr. Chomiak of the Redemptorist College at Roblin, Manitoba, and Mr. J. Zurbeyk of Ladywood, Manitoba. Miss Kotyk was also presented with a personal gift of a beautiful necklace of pearls.

The Canon Bozyk Memorial Trophy was donated to the U. C. Y. by Mr. Paul Bozyk, honorary past president of the U. C. Y. of Manitoba, and is in memory of the late Rev. Canon Bozyk, who was well known for his work with the Ukrainian youth of Winnipeg and is famous for building two of the finest Ukrainian Catholic churches in the city.

On behalf of the U. C. Y. of Manitoba congratulations are extended to Miss Lesia Kotyk and the U. C. Y. of Ft. William on their success. — M.B.

Комунікат до Зарядів і Членів У.К.Ю. в Алберті

Пров. Заряд в першій мірі хоче зложити подяку всім зарядам і членам УКЮ Алберти що так гарно з нами співпрацюють, що так відгукнулися і відсвяткували "День Молоді." Віримо, що й інші відділи ще виконають наше припоручення і подадуть звіт. Такою співпрацею ми в Алберті зробимо скорий і великий поступ.

Плян праці на грудень:

1. **Пригадуємо** всій українській молоді, особливо членам УКЮ, що перед Різдвом Христовим припадає піст—Пилипівка. Цей піст треба відбути по католицьки. Не годиться щоб УКЮ гуляло в піст.

2. **В часі посту** треба вчитися співати коляди, а на різдвяні свята піти з колядою. УКЮ повинно задержати цей наш український гарний звичай.

3. **В день св. Миколая** улаштувати миколаївський вечір з відповідною програмою. Члени можуть обмінятися дарунками.

4. **В часі посту** запросити поблизькі відділи і мати наради в справі скріплення орґанізації і зєднання всієї молоді в рядах УКЮ. Виміна думок скріпить орґанізацію. Запросити бесідника, щоб виголосив промову про "Добродійну працю молоді."

5. **Пров. Заряд** подає до відома всім відділам, що в днях 27-28 грудня відбудеться Конвенція УКЮ в Едмонтоні. На цю конвенцію мають приїхати предсідники і писарі всіх відділів. Характер конвенції стисло орґанізаційний. Можуть прибути також курсанти Перших Курсів Провідників УКЮ. Особливо запрошуємо наших укр. кат. учителів.

6. **Звіт праці УКЮ** за грудень прислати до Пров. Заряду найдальше до 10-го січня.

Плян праці на січень:

1. **Новий Рік.** Зближаєсь новий рік. Різні різно пращають старий рік, а витають новий. Чим хто підбитий, так і поводиться. Членам УКЮ годиться перевести цей день згідно з засадами католицької Церкви, моралі і доброго виховання. Уникати всяких диких і неморальних поганських звичаїв. Краще є подякувати Богові за всі добродійства, просити Його благословення на новий рік і починати його з чистим сумлінням.

2. **Коляда.** УКЮ нехай іде колядувати на добрі цілі.

3. **Бібліотека.** В часі зими вечорі довгі і нудні. Всі відділи УКЮ повинні постаратися заложити бібліотеки добрих книжок. Багато читати й вчитися, бо наука зробить нас свідомішими. Особливо ми повинні старатися поглибити наше знання релігії.

4. **Навчення української мови.** Много є української молоді, що не вміє читати ні писати по українськи. Це знання можна набути скоро і дуже легко. Старатися започаткувати рідну школу. Граматику української мови можна набути від Пров. Заряду в Едмонтоні.

Пров. Заряд УКЮ Алберти.

У.К.Ю. Східньої Канади Українській Молоді на Скитальщині

Торонто, Онтеріо

Конвенція Українського Католицького Юнацтва Східної Канади відбулася 11-12-13 жовтня, в місті Торонто, під кличем "УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ ДЛЯ ХРИСТА ЦАРЯ". Постанови цьої Конвенції рішили, щоб Українська Канадійська Католицька Молодь пішла на зустріч Українській Молоді яка продовжує свої студії на Скитальщині.

Члени У. К. Ю. котрі були вибрані до комітету підготовки Конвенції, а зокрема Провінціональний Заряд У. К. Ю Східньої Канади постановили, щоб відбувся Карнавал з нагоди Конвенції. Із цього Карнавалу зібрані гроші призначено на поміч для повище згаданої молоді на Скитальщині. (Ціль конвенції була зібрати 1,000 долярів для Студентів на Скитальщині). За солідною доброю помочею наших громадян Канади, а також і добродіїв других провінцій котрі жертвували на ту ціль, наша Католицька Молодь в часі відбуття Конвенції осягнула свою понад несподівану ціль — тому що постанови були зібрати 1,000 долярів, Молодь міста Торонта і провінції Онтеріо, яка брала участь в Карнавалі, зібрала майже в троє стільки грошей. Бо з висліду Карнавалу, крім розходів які були звязані з цьою акцією, зібрано грошей для Українських Студентів на Скитальщині. . . . . . . $2,395.20.

За участь в Карнавалі яку Українське Католицьке Юнацтво взяло, і за жертви українського громадянства на так корисну повище згадану ціль, щиро сердечно дякуємо. Ті гроші передані до Домініяльної Централі Брацтва Українців Католиків до переслання на призначену ціль.

На концерті який відбувся 12-го жовтня, з нагоди Конвенції в Мессі Гал, переведено збірку з якої приділено на Інститут Митрополита А. Шептицького в Торонті, суму $1,029.80.

Подаючи до відома про так благородні жертви, які зложило українське щире громадянство в часі Конвенції У. К. Ю. Східньої Канади, при цій нагоді уважаємо за доцільне подати до відома Українському Католицькому Юнацтву і українському щиро жертвенному громадянству про заходи й працю Провінціонального Заряду У. К. Ю. Східньої Канади в 1946 - 1947 роках. Щоб піти із помочею для Всеукраїнсько-Канадійської установи Українського Сиротинця, відбуто Різдвяний Фестивал з якого призначено на Український Сиротинець в Анкестер, Онт. $200.00. Також заходами У. К. Ю. в місті Торонто відбулось декілька разів Бінго, з якого прихід рівнож передано на Український Сиротинець, в сумі 2,300 долярів.

Це ті більші зібрані жертви У. К. Ю. Східньої Канади протягом 16 місяців праці під проводом нашого Духовного Провідника Всеч. о. В. Дзюрмана. Тож нехай це все повище наведене добре діло буде заохотою до дальшої праці в користь Українського Народу і Української Греко-Католицької Церкви.

Пров. Заряд У. К. Ю. Східньої Канади.

Конвенція Українського Католицького Юнацтва в Едмонтоні

Конвенція У. К. Ю. цього року відбудеться в днях 27-го і 28-го грудня, 1947 р., в Українськім Народнім Домі в Едмонтоні під числом 9620 109 евеню, з наступним порядком нарад.

27-го грудня:

1. В год. 1:00-2:00 реґістрація делеґатів і гостей, що прибудуть на цю Конвенцію.
2. Год. 2:00 (точно) відкриття Конвенції.
3. Відчитання протоколу (звіту) з минувшого зїзду.
4. Реферат ідеолоґічно-орґанізаційний.
5. Звіти з діяльности орґанізації У. К. Ю. в Алберті.
   а) Звіт Пров. Голови.
   б) Звіт Секретаря.
   в) Звіт Скарбника.
   г) Звіт Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами, внески й запити.
7. Вибір номінаційної і резолюційної комісії.
8. Доклади.
9. Наради й дискусії над пляном праці на 1948 рік. Внески й запити.
10. Закриття нарад.

Вечером молебен за скріплення і поширення У. К. Ю. в Алберті й сповідь всіх делеґатів. Програму на вечір оголоситься вже на місці.

28-го грудня:

1. Год. 9:00 вранці Служба Божа. Спільне св. Причастя; спільне снідання для делеґатів, гостей і членів У. К. Ю.
2. Год. 2:00 по обіді пополуднева сесія Конвенції. Відчити визначніших людей, дискусії, наради, проголошення і приняття резолюцій.
3. Закриття нарад.
4. Молебен до Серця Христового на упрошення Божої помочі й благословення перевести рішення Конвенції і плян праці на 1948 в діло з найкращими успіхами.

ЗАВВАГА:—Провінціональний Заряд У. К. Ю. Албертійської Секції просить всіх Отців Парохів і членів У. К. Ю. в Алберті о загальну співпрацю без якої успіх неможливий.

На цю Конвенцію мають прибути всі голови й секретарі відділів та ще один другий член.

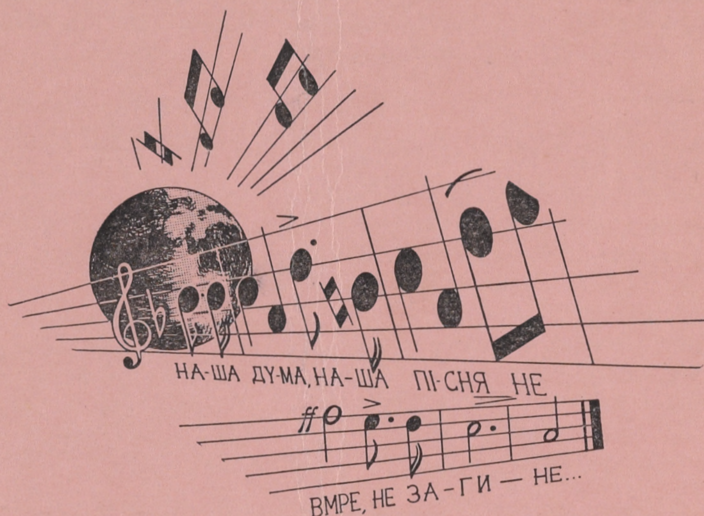
Спеціяльно запрошуємо всіх українських католицьких учителів і учительок, щоб доконче прибули. Також бувші студенти, що перебували в Інститутах в Едмонтоні, які вже гарно працюють і помагають в орґанізації У. К. Ю.

Рівнож і всі курсанти Перших Курсів Провідників У. К. Ю. мають вступ на цю Конвенцію.

Маємо перед собою велику працю до виконання тому нехай ніщо не повздержить від участи в цій Конвенції.

Пров. Заряд У. К. Ю.

Great News for All!

Our Ukrainian heritage of song is priceless—and fully realizing this, the St. Nicholas Youth League of Winnipeg, has just completed publication of a wonderful new Ukrainian song book most suitable for U. C. Y. Clubs and groups, schools and in general all Catholic Ukrainian organizations that value the cultural talents of the Ukrainian nation. Check over the following points:-

— Over fifty popular Ukrainian songs in clear, large, easily-read Ukrainian type.

— An English supplement to add variety.

— A complete easily-referenced index.

— The cost is remarkably little — 15 cents each — and if your club orders over 25 books, a 15% discount is given. Postage is prepaid to any point in Canada and the United States.

— Make sure your club group or locality doesn't pass up this opportunity. You'll treasure these books for a long, long time and your parents will be immensely pleased with them, as well. A sing-song enlivens and puts spirit into any club and these song books are "just the thing" all clubs and groups have been looking for.

— Place your order **NOW** —

Order from:

THE ST. NICHOLAS YOUTH LEAGUE

612 Flora Avenue, Winnipeg, Man.

IMMEDIATE DELIVERY ENSURED!